

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Talio, Sev Metiens Et Remetiens Mensvra

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1650

§. 6. Maledicta Deus maledictorum metu impedit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52346](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52346)

non posui, & metens, quod non seminavi, &c.

§. VI.

*Maledicta Deus maledictorum metu
impedit.*

Et quare Deus homines suo ipsorum iudicio non damnaret, verbisq; proprijs conuinceret, cum hæc sit vſitatiffima, inter ipsosmet homines consuetudo? Thrasillus Cynicus ab Antigono rege drachmã petijt, vt scribit Seneca. *At regi, inquit Antigonus, hoc dare non conuenit. Illo subiſciente, Da igitur mihi talentum: Atqui, respondit ſapientiffimus Princeps, hoc accipere non decet Cynicum.* Potuiſſet vertere argumentum Thraſillus ac dicere, ſeu drachmam, ſeu talentũ dederis, non exerrabis. Si drachmam dederis, mihi conueniet; ſi talentum, tibi. Sic verbis velut datatim luditur. Verbis pariter ac reiſſa luſit homo Scythia. Inhorreſcente cælo *cum aliquando copioſa nix cecidiſſet, interrogauit rex Scytharum quemdã nudum perſeuerantem, Annè frigeret? qui è contrario regem interrogauit. Rigeatné ipſi frons? cumq; ille negaſſet: Ergo, ait, ne ego quidem rigeo, qui quantus quantus ſum, frons ſum.* Hæc amicè, & iocoſè respondentur. Aculeatè interrogata, reſponſionem itidem

Seneca
lib. 2. de
benef.
c. 17.

Ælian.
lib. 7. var.
hiſt. c. 6.

- merentur aculeatam; vt apud Ciceronem, cum quidam obuium haberet Eunuchum, aut virum sine barba, salutato dixit: *Quando venies ad me cum tua colu?* Cui mox respondit spado: *Equidem mater mea mihi edixit, ad infames ne exirem.* Hæc permittit Orbis Gubernator, vt metu acerbioris responsi, omittantur acerbæ interrogationes. Quamquam probæ mentis homines, cum
- Cic. lib. 2. decorat.** D. Paulo dicunt: *Si quis autem videtur contentiosus esse, Nos talem consuetudinem non habemus, neq; Ecclesia DEI.* Quam ergo consuetudinem habent Paulini imitatores?
- 1. Cor. 4. 12. Rom. 12. 14.** *Maledicimur, & benedicimus.* Hoc idem nos facere præcipit, ad Romanos scribens: *Benedicite, & nolite maledicere.* Quod præceptum Christiano tantò magis conuenit, quia etiam Cato cuiusdam probris vexatus, respondit: *Impar mihi tecum certandi conditio est: nam vt maledicere, & malè audire tibi facillimum est: sic mihi maledicere insuane est, & malè audire insuetum.* Memor erat nimirum illius: *Qui quæ vult dicit, quæ non vult audit.* Vt ergo non audiat, quæ non vult; neque quæ vult dicat; aut certè illud sibi
- Eccles. 7. 22.** præceptum datum meminerit: *Cunctis sermonibus, qui dicuntur, ne accommodes cor tuum,*

ne fortè audias seruum tuum maledicentem tibi. Scitenim conscientia tua, quia & tu crebro maledixisti alijs.

C A P V T V I I I .

Quàm sint consilia mala consulenti ipsi perniciofa?

§. I.

Vnde ortum prouerbum, Consilium malum consultori pessimum?

AD oris talionem etiam pertinet, quòd plerumque in eorum caput recidat consilium malum, qui alijs perperam consuluerunt. Si enim *consilium est, examinandarum gubernandarumq; causarum subtilis animi prospectus*; utique neque cæcus dux, neque amens consultor adhibendus est; ne *cæcus si cæco ducatum præstet, ambo in foueam cadant*. Quia *sine ratione consilium bonum stare non potest*, ut Philosophus docet. Vbi ergo ratio deest, mens cæca nihil prospicit, nec alium dumtaxat in foueam ducit, sed ipsa quoque eòdem cadit. Quòd si consilium non ignorantia, sed malitia & consultò sit malum, tunc utique sicut iram ita & pœnam diuinam meretur. Vnde senarius prouerbialis extat:

Cic. li. 2.
Rhetor.

Matth. 17.
14. Ari-
stot. lib. 6.
Ethic. c. 9.

H 3 Ma.